

ANGELČEK

(Priloga Vrtecu.)

Št. 4.

Ljubljana, dné 1. aprila 1901.

IX. tečaj.

Spomlad.

Prvi spomladanski dan
Zunaj topel sije,
V sobico samotno mi
Solnce žarke lije.

Ob bolniški postelji
Mame sivolase
Žalosten sedim, misleč
Na srečnejše čase.

Žarek zdajci zažari
Na zvenelo lice,
Zaigrajo zdaj v očeh
Mamici solzice.

„Sinko, lepa tu pomlad
Naju bo ločila,
Glej, da večna onkraj spet
Naju bo združila!“

Fr. Zdravko.

Na sredi poljane.

Na sredi poljane
Mi vrtec stoji,
Na njem pa nobene
Cvetice še ni.

Gredice še niso
Obdelane nič,
Ograje še nima
Ta mali vrtič.

Pa saj to ni vrtec
Na sredi polja!
Ta vrtec je, dete,
Tvoj vrtec srca.

Da vendar bi Ježček
Vrtnarja ti dal,
Ki v vrtec srca bi
Kreposti vsejal!

(Okrajšana iz „Vrtca“ str. 30.)

